

2. Zastavení

1. Ó dřevo hanby, já jsem připravený vzít tě v ruce moje. Když jsem já tvořil nebe, zrno chleba, já už tě dobře znal. Odplatils mi to trýzněním, ó člověče. Nyní kříž to je život, světlo, láska, práh nebe, Boží dlaň.

2. Do srdce tvrdou skálu udeř, Bože, znič egoismus, hřích. Když vstoupím tam do nebe, všechny lidi skrze smrt Otci dám. Přišel jsem z hvězd bych spasil svět, ne ho zničil. A budeš, dřevo svaté, požehnáním, dáš lidem srdce mé.

3. Zastavení

1. Poprvé k zemi padáš, celé tělo klesá v ulice prach. Chtěl jsi ten prach posvětit? Nechat znamení, kde cesta, kde můj los? Bych šanci měl, bych našel tě v kousku země. Oh, já vím co znamená na zem padat, hříchem ztratit milost tvou.

2. Ó Pane, který za nás k zemi padáš, přidej sil, milost dej. Pomoz mi zvednout zrak můj na krásné nebe, zvednout se, kříž svůj vzít. Čím větší kříž, Ty při mně blíž stojíš, Pane. Nedovol, aby hřích můj mne zotročil, duši mnou, tělo mé.

5. Zastavení

1. Když pro mě nemáš, Pane, jiné cesty, přinuť mě, kříž mi dej. Na ramena dej kříž Tvůj, kříž Tvůj svatý, spoj cestu mojí s Tvou. A obrať mě, a poklad dej, poklad víry. Přeleji ji do srdce, už neminu ty, co nemůžou vstát.

2. Pane, svět náš každým dnem je rychlejší, zastav ho, dej mu kříž. I kdyby nechtěl přijmout, kdyby utíkal, obrať ho, dej mu kříž. Přece jen Ty nasytíš hlad našich srdcí. Když utíkám z Tvé cesty, Pane Bože, přinuť mě, obrať mě.

7. Zastavení

1. Chtěl jsi mě zvednout, Pane, a Ty padáš, těžký kříž v prach Tě vtisk. Ty jsi mě chtěl milovat, sebou žít, já zase dávám zlost: bys na zem spad, aby se kříž vryl v Tvé tělo. Chtěl jsi, abych v šlépějích Tvých, můj Pane, nesl kříž svůj jako Ty.

2. A já se bojím trýzně, bojím hanby, bojím se posměchu. A já se v davu skrývám, spolu s ním čekám, zda vstaneš podruhé. Mám stejně tak nésti svůj kříž, Pane, pověz? Jestli to zrno v zemi hned nezemře, bezplodné, pusté je.

8. Zastavení

1. Ženy života cenu dobře znají, pláčem zastavily Tě. „Ach, nade mnou neplačte, ale nad sebou, nad snem vašich dětí. Nastanou dny, kdy zlo bude zváno dobrem. Neboť děje-li se to se živým stromem, co se suchým stane se?“

2. Pane náš, zbav nás pláče nad růžemi, kdy hoří celý svět. Nelitujme tento svět, když umírá pod srdcem matky syn... Ó, vzbud' v nás bol, ó, vzbud' v nás pláč nad sebou. Neboť Ty sám vyléváš celé věky nad námi mnoho slz.

10. Zastavení

1. Ztrhali šaty z Tebe, Tys stál nahý zahanben zlým davem. Mstivým křikem jsi bitý, zlými jazyky, do krve zraněný. Důstojný král – čistou slzou za mě platíš. Ať v chrám Svatého Ducha moje tělo každý den mění se.

2. Tvé srdce stále trpí v srdcích lidí – meč, války hrozí nám. Města padají v trosky, děti pláčou, svět v kostky hraje si. Obejmi nás, pod plášť nás vem. Milý Pane. A spoj nás všechny v jedno, ve své pravdě. Spoj nás láskou svou.

11. Zastavení

1. A o hodině třetí, říká Písmo, ukřižovali Ho. Já kat krutý s kladivem, s hřebem v ruce, zraňuji tělo Tvé. Mých hříchů zlost přibila Tě na to dřevo. A už na vždycky, Pane, na tom kříž znaméním budeš nám.

2. Kriste, poslušný pro nás, prosím, ukaž, jak mám milovat kříž. Přibij mě na kříž láskou, naplň žalem, ukaž, jak vrátit se mám? Z Tvých rukou, ran vytryskla krev smíření. Skrze Tvé svaté rány, Tvé bolesti, zachraň mě, duši mou.

13. Zastavení

1. „Už všechno je u konce, už netrpíš, Synu můj, Synu můj... Tělo Tvé umučené, tělo zničené do rukou dali mi. Zabitý pán, člověka syn, Bůh laskavý. Zaspívám píseň mládí, když pod srdcem svým nosila jsem Tě.“

2. Velebí Tě, má duše, Pána – Krále, že shlédl na pokoru. Učinil velké věci, Milosrdný, prokázal sílu svou. Pamatoval na slib daný našim otcům. Srdce mé plné bolu, že Izrael nepřijal Otce dar.“

14. Zastavení

1. „Co zlého jsem udělal, můj lide, pověz mi, pověz mi? Jak orel svá mláďata, tak já chtěl jsem před smrtí chránit tě. Já hledal jsem tě každý den, ó, člověče. Lépe je, aby jeden zemřel za lid.“ Mesiáše skrývá hrob...

2. Kámen, který zavrhli stavitelé, základem stává se. Pán prokáže svou sílu svým ramenem, vstane z mrtvých náš Bůh. Tak všechno zlo, i hřích, i smrt překoná. A hrob zůstane prázdný – znamení pro nás, že z mrtvých vstaneme.